

Motion till riksdagen 2010/11:Ju418

av **Annika Carlsson (C)**

Krav på samtycke

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att varje sexuell handling som inte bygger på samtycke ska vara straffbar.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att polis, åklagare, domare och nämndemän ska genomgå utbildning rörande våld i nära relationer och sexualbrott.

Motivering

Ord står ofta mot ord utan annan bevisning i våldtäktsmål. Ofta medger dock gärningsmannen att han haft sexuell umgänge med offret men att offret varit med på det. Bevisning av våldtäkt är ofta en mycket svår uppgift för åklagaren, vilket inte minst syns i de skrämmande låga upplösningssiffror som redovisas runt om i landet.

Idag ligger ansvaret på den som blir utsatt för övergreppet. För det första: ansvaret att se till att mannen förstår att hon inte vill ha sex. För det andra: ansvaret att få rätten att förstå att mannen faktiskt insåg att hon inte ville ha sex, detta även i de fall då övergreppen resulterat i fysiska skador eller svår förnedring.

Självklart måste ansvaret ligga hos mannen att försäkra sig om att det är en ömsesidig akt. Det borde vara en självklar signal i sexualbrottslagstiftningen att det är var och ens ansvar att försäkra sig om ett ja, inte att vänta på ett nej. Att försäkra sig om samtycke, i lagteknisk mening, för att annars är det att se som våldtäkt.

För att möta brottsoffren på ett sätt som gör att det stärker möjligheten att det leder till åtal och fällande dom krävs utbildning i de mekanismer som finns, bra bemötande och prioritering av de här brotten. Att personer som i sina yrkesroller möter offret från första anmälan tills fallet avslutas måste

Fel! Okänt namn på

förstå att deras bemötande är det som kan göra skillnad om offret orkar genomföra anmälan hela vägen och att hela sanningen kommer fram.

Det finns en stor skillnad mellan olika delar av landet hur man arbetar med de här frågorna och det kan man också se i utfallet. Nu har Nationellt centrum för kvinnofrid arbetat fram ett paket med spårsäkringsmaterial och frågeformulär för att man vid första mötet efter en våldtäkt i vården ska kunna säkra spår och bevis. Den insatsen måste följas upp med nivåhöjning i nästa led i brottsutredningar. Därför är det viktigt att den kunskap som finns kommer alla till del och att det inte är frivilligt utan ett krav för att jobba med den här typen av brott. Detta bör ges regeringen tillkänna.

Stockholm den 25 oktober 2010

Annika Qarlsson (C)